

[Ministeren for skatter og afgifter]

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsafgiftsloven og stempelafgiftsloven.

(Lovforslag nr. L 45).

Forslaget knytter sig til den nye konkurslov, som blev gennemført i foråret til ikrafttræden den 1. april 1978.

Samtidig med den nye konkurslov gennemførtes nogle ændringer i aktie- og anpartsselskabslovens regler om likvidation af insolvente aktie- og anpartsselskaber, således at deres afvikling skal ske gennem den nye konkursbehandling ved skifteretterne.

Der foreslås en ny afgiftssats for boer, der efter de nye konkursregler behandles for skifteretten af kuratorer.

I øvrigt er det foreliggende lovforslag i alt væsentligt en mere teknisk præget tilpasning af rets- og stempelafgiftslovene til den nye konkurslovgivning. Samtidig er der foreslået enkelte ajourføringer og ændringer, bl. a. som følge af ændringer i retsplejeloven, udpantningsloven og loven om inddrivelse af underholdsbidrag.

Blandt forslagens enkeltheder kan der være anledning til at omtale en ændring af bestemmelsen om beregning af nedsat skifteafgift i boer med behæftede aktiver. Bestemmelsen foreslås affattet på en måde, der skulle gøre den lettere at anvende i praksis.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og stempeloven. (Ændringer i anledning af lov om arbejdsskadeforsikring).

(Lovforslag nr. L 46).

Lovforslaget har sammenhæng med det lovforslag om arbejdsskadeforsikring, som socialministeren samtidig har fremsat.

Lovforslaget går ud på at udvide skattefritagelsesbestemmelsen i ligningslovens § 7 til også at omfatte det afslutningsbeløb, som efter arbejdsskadeforsikringsloven skal udbetales, når en løbende erhvervsvenetabserstatning eller forsørgertabserstatning bortfalder ved modtagerens fyldte 67. år.

Efter arbejdsskadeforsikringsloven skal erhvervsvenetabserstatning og forsørgertabserstatning enten gives som en løbende ydelse eller som et kapitalbeløb til afløsning af den løbende ydelse. Den løbende ydelse bortfalder, når den erstatningsberettigede er fyldt 67 år, idet der i stedet er mulighed for at modtage folkepension. For at lette overgangen gives der et særligt afslutningsbeløb, som udgør 2 gange den årlige løbende ydelse.

Den løbende ydelse skal i varierende omfang erstatte en arbejdsindtægt, hvorfor det er naturligt at beskatte den som almindelig indkomst.

I modsætning hertil er kapitalbeløb, der udbetales til afløsning af en løbende ydelse, ikke skattepligtige.

Afslutningsbeløbet udbetales ikke til afløsning af en løbende ydelse. På den anden side har det heller ikke karakter af en lønlignende ydelse. Det vil derfor ikke være rimeligt at beskatte afslutningsbeløbet, og forslaget tager sigte på at friholde det for beskatning.

Desuden går lovforslaget ud på at ændre den nuværende regel i stempeloven om stempelfrihed for dokumenter efter ulykkesforsikringsloven til i stedet at omfatte dokumenter efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdsskadeforsikring.
(Lovforslag nr. L 47).

Forslag til lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl.

(Lovforslag nr. L 48).

[Socialministeren]

Forslag til lov om ændring i lov om invalidforsørgelse. (Om opregulering af forsørgelser).

(Lovforslag nr. L 49).

Forslag til lov om arbejdsskadeforsikring er udarbejdet på grundlag af betænkning nr. 792-77, som et enigt udvalg med repræsentation fra bl. a. arbejdsmarkedets parter afgav i december 1976. Forslaget skal afløse ulykkesforsikringsloven.

Forslaget medfører ikke nævneværdige ændringer i kredsen af sikrede eller i selve forsikringens opbygning gennem arbejdsgiveres tegning af forsikringer i godkendte forsikringselskaber.

Efter forslaget sker der derimod væsentlige ændringer i de ydelser, der udbetales til de erstatningsberettigede. Der foreslås bl. a. en omlægning af erstatningsydelse, således at de hårdest ramte får større erstatninger, medens til gengæld de kun let ramte vil få lidt mindre erstatninger, end det er tilfældet efter den gældende ulykkesforsikringslov.

En af de væsentligste ændringer ved forslaget for så vidt angår erstatningsydelse er, at den hidtidige invaliditetserstatning opdeles i en ménerstatning og erstatning for tab af erhvervsevne.

Ménerstatningen skal ydes som erstatning for de daglige ulemper, som skaden har medført. Denne erstatning ydes ud fra rent lægelige kriterier, det vil sige samme erstatning for samme skade uden hensyn til erhverv eller indtægt. Erstatningen kan normalt højst udgøre 13.000 kr. årligt ved 100 pct. invaliditet. Ved særlig alvorlige skader kan der ydes et tillæg på 20 pct.

Erstatningen foreslås ydet for méngrader på 5 pct. eller derover. Den nedre grænse svarer til den nugældende grænse for ydelse af invaliditetserstatning.

Erstatning for tab af erhvervsevne skal ydes efter et skøn over skadens betydning i det enkelte tilfælde. Der skal herved lægges vægt på den faktiske betydning, skaden har haft for skadelidtes indtjeningssevne eller erhvervs muligheder. Denne erstatning foreslås ydet for erhvervsevnetab på 15 pct. og derover. En arbejdsskade, som har medført et erhvervsevnetab på under 15 pct., vil typisk medføre enten slet ingen – eller i hvert fald kun en uvæsentlig – indtægtsnedgang for skadelidte.

Den hidtidige erstatning til en efterladt ægtefælle foreslås også opdelt i 2 erstatningsformer:

En egentlig erstatning, afhængig af det påviste økonomiske tab, og en overgangshjælp, der ydes for de udokumenterbare udgifter i forbindelse med en ægtefælles død. Den egentlige efterladteerstatning foreslås tilkendt for en bestemt periode. Længste periode er 10 år. Der skal dog kunne tilkendes yderligere perioder, såfremt der er behov herfor.

I forslaget er der stillet forslag om ligestilling af efterladt enke og enkemand, og i relation til efterladteerstatningen sidestilles ægteskabet og et ægteskabslignende forhold af en vis varighed.

Som en nyordning foreslås det, at løbende ydelser for tab af erhvervsevne og forsørger- tabserstatning ophører ved ydelsesmodtagers 67. år mod udbetaling af et engangsbeløb på 2 års ydelse. Begrundelsen herfor er, at erstatningerne kun skal dække den erstatningsberettigedes mindreindtægt i den erhvervsaktive alder.

Der er ikke ved lovforslaget gjort op med, hvorledes de særlige regler for krigsulykkesforsikring for søfarende skal udformes. Handelsministeriet forhandler for tiden med søfartsorganisationerne om, hvorledes sømænd, der kommer til skade under en krig, som Danmark deltager i, skal stilles i ulykkesforsikringsmæssig henseende. Der vil eventuelt under folketingsbehandlingen blive fremsat ændringsforslag herom.

Forslaget vil kun medføre en mindre udgiftsstigning på 4,4 mill. kr. årligt for forsikringselskaberne. For staten som selvforsikrer vil merudgifterne udgøre ca. 400.000 kr. årligt.

Endvidere vil der blive tale om en statsudgift fordelt over en 3-årig periode på ca. 17 mill. kr. som følge af, at ældre rentemodtagere efter ulykkesforsikringsloven vil få adgang til at få deres invaliditetserstatning kapitaliseret, samt fordi staten yder refusion af dyrtidstillæg i rentesager fra før 1947. Udgiften modsvares af en årlig besparelse på ca. 2,7 mill. kr., som dog først opnås fuldt ud efter en 3 års periode.

Forslaget forventes at medføre en vis øget administration for sikringsstyrelsen. Der må påregnes en statslig merudgift til persona- leudvidelse på ca. 150.000 kr. årligt.

[Socialministeren]

Forslag til lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl. fremsættes som en konsekvens af forslaget til lov om arbejdsskadeforsikring.

Forslaget går ud på i videst muligt omfang at give den militære erstatningslov samme indhold som den erstatningsordning, der følger af forslag til lov om arbejdsskadeforsikring.

Når arbejdsskadeforsikringslovsforslagets erstatningsordning overføres til den militære erstatningslov, bortfalder i vidt omfang behovet for bevarelse af de forskelle, der er efter den gældende lovgivning. Der er herved navnlig lagt vægt på, at det maksimale årslønsgrundlag efter forslag til lov om arbejdsskadeforsikring forhøjes til 107.500 kr., medens årslønsgrundlaget efter den militære erstatningslov udgør 90.700 kr. Endvidere forhøjes erstatningsniveauet efter forslag til lov om arbejdsskadeforsikring til 3/4 af årslønnen, hvilket er det samme som efter den gældende militære erstatningslov.

Forslaget skønnes ikke at medføre merudgifter for staten. Dog vil der på grund af den føromtalte kapitaliseringsadgang kunne blive tale om en udgift på 750.000 kr., som fordeles jævnt over en 3-årig periode. Udgiften modsvares af en årlig besparelse på ca. 100.000 kr.

Forslag til lov om ændring i lov om invalidforsørgelse fremsættes ligeledes som en konsekvens af forslag til lov om arbejdsskadeforsikring.

Hensigten med forslaget er at indføre en regulering af lovens ydelser parallel med den regulering, som foreslås at gælde efter lovsforlaget om arbejdsskadeforsikring. Forslaget skønnes ikke at medføre udgifter for staten. Dog vil der på grund af kapitaliseringsadgangen kunne blive tale om en udgift for staten på ca. 9,5 mill. kr. fordelt over en 3-årig periode. Udgiften modsvares af en årlig besparelse på ca. 1,7 mill. kr., som først opnås fuldt ud efter en 3 års periode.

Som en konsekvens af forslag til lov om arbejdsskadeforsikring vil indenrigsministeren fremsætte forslag til lov om erstatning for vaccinationsskader.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Aksel Pedersen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved på venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis vegne tillade mig at genfremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslag nr. L 51).

Lovforslaget er identisk med lovforslag nr. 258 af 20. maj 1976 om ændring af lov om særlig indkomstskat, se bemærkningerne til lovforslaget, Folketingstidende 1975-76, tillæg A sp. 4837. Lovforslaget er også fremsat i folketingsåret 1976-77, 1. samling, se Folketingstidende 1976-77, 1. samling, forhandlingerne sp. 59 og sp. 604 samt tillæg A sp. 19. Desuden er lovforslaget fremsat i folketingsåret 1976-77, 2. samling, som lovforslag nr. 119, se Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 937 og 2796 samt tillæg A sp. 3843.

Da det fortsat ikke er lykkedes at få rimelige vilkår for handel med fast ejendom, har forslagsstillerne besluttet at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat.

Forslaget bygger på ejendomsprisindeksen for de forskellige typer af handler, som finder sted. Indeksen følger de enkelte skyldrårdskredse, hvorved man opnår en bedre dækning for de ejendomme, der ligger i egne af landet, hvor 1965-vurderingen var uforholdsmæssigt lav.

Herigennem sikres, at prisudviklingen ikke løber fra loven og dermed bevirker, at almindelige ejendomshandler skal belastes med særlig indkomstskat.

Det er for forslagsstillerne afgørende at få forslaget fremmet, idet denne usikkerhed omkring beskatningsformen har fået generationsskiftet, særlig i landbruget, til at stagnere. Det kan let forme sig sådan, at det merprovenu, som det nuværende forslag giver staten, modsvares af et betydeligt produktionsnedslag.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til justitsministeren: